

11.

На основу члана 98. став 3. Устава Савезне Републике Југославије, издајем

УКАЗ

**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ
САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ЗИМБАБВЕ О УЗАЈАМНОМ
ПОДСТИЦАЊУ И ЗАШТИТИ УЛАГАЊА**

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Зимбабве о узајамном подстицању и заштити улагања, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 26. јуна 1997. године и на седници Већа република од 26. јуна 1997. године.

ПР бр. 46
26. јуна 1997. године
Београд

Вршилац функције председника
Савезне Републике Југославије,
председник Већа република
Савезне скупштине,
мр Срђа Божовић, с. р.

ЗАКОН

**О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ
ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ЗИМБАБВЕ О УЗАЈАМНОМ ПОДСТИЦАЊУ И
ЗАШТИТИ УЛАГАЊА**

Члан 1.

Потврђује се споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Зимбабве о узајамном подстицању и заштити улагања, потписан у Харареу 19. октобра 1996. године у оригиналу на српском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

**ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ
ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ЗИМБАБВЕ О
УЗАЈАМНОМ ПОДСТИЦАЊУ И ЗАШТИТИ УЛАГАЊА**

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Влада Републике Зимбабве (у даљем тексту: „Стране уговорнице“).

У жељи да створе повољне услове за повећање привредне сарадње између Страна уговорница.

У намери да створе и одржавају повољне услове за узајамна улагања.

Уверене да ће подстицање и заштита улагања допринети јачању предузетничких иницијатива и тиме значајно допринети развоју привредних односа између Страна уговорница.

Споразумеле су се о следњем:

Члан 1.

Дефиниције

У смислу овог споразума:

1. Израз „улагања“ означава сваку врсту средстава која улагач једне Стране уговорнице улаже, на територији друге Стране уговорнице, у складу са њеним законима, и обухвата посебно, мада не и искључиво:

i) покретну и непокретну имовину и сва друга права својине in rem, као што су хипотека, залога или јемство;

ii) акције, обвезнице као и друге врсте хартија од вредности и учешћа у компанијама;

iii) новчана потраживања или ма која друга потраживања по основу уговора која имају економску вредност;

iv) права интелектуалне својине, као што су ауторска права и друга сродна права и права индустријске својине, као што су патенти, лиценце, индустријски дизајн, пословне тајне и модели, трговачки знаци, као и goodwill, технички процеси и know-how;

v) пословне концесије у складу са законима Стране уговорнице на чијој територији се врши улагање, укључујући концесије за истраживање, вађење и коришћење природних богатстава.

Промена облика у коме се средства улажу неће утицати на њихов карактер као улагања.

2. Израз „приноси“ означава износ које доноси улагање и обухвата посебно, мада не и искључиво: профит, капиталну добит, дивиденде, камате, ауторске хонораре, накнаде за патенте и лиценце, као и друге сличне накнаде.

3. Израз „улагач“ означава:

i) физичко лице које има држављанство једне Стране уговорнице и улаже на територији друге Стране уговорнице;

ii) правно лице, основано у складу са законима једне Стране уговорнице, које има седиште на територији те Стране уговорнице и које улаже на територији друге Стране уговорнице.

4. Израз „територија“ означава површине обухваћене копненим границама као и подручје мора, морско дно и његово подземље ван територијалног мора на коме Страна уговорница има суверена права или јурисдикцију у складу са својим законима и међународним правом.

5. Израз „закон“ означава законодавство као и административна правила и прописе који су службено или на други начин јавно објављени.

Члан 2.

Подстицање и заштита улагања

1. Свака Страна уговорница ће подстицати и стварати повољне услове за улагаче друге Стране уговорнице како би вршили улагања на њеној територији и дозвољавати таква улагања у складу са својим законима.

2. Улагања улагача било које Стране уговорнице ће у свако време уживати правичан и равноправан третман, пуну заштиту и безбедност на територији друге Стране уговорнице.

Члан 3.

Национални третман и третман најповлашћеније нације

1. Свака Страна уговорница ће на својој територији обезбедити улагањима друге Стране уговорнице третман који није ништа мање повољан од оног који се обезбеђује улагањима сопствених улагача или улагањима улагача трећих држава, зависно од тога који је повољнији.

2. Свака Страна уговорница ће на својој територији улагачима друге Стране уговорнице у погледу управљања, одржавања, коришћења, уживања или располагања њиховим улагањима обезбедити третман који није мање повољан од оног који додељује сопственим улагачима или улагачима трећих земаља, зависно од тога који је повољнији.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана неће се тумачити тако да обавезују једну страну уговорницу да улагачима друге Стране уговорнице даје било какву предност у третману, преференцијале или привилегије које прва Страна уговорница може додељивати:

i) царинској унији, слободној трговинској зони, монетарној унији или сличном међународном споразуму којим се оснивају овакве уније или други облици регионалне сарадње, чији било која Страна уговорница јесте или може постати потписник, или

ii) било каквом међународном споразуму или аранжману који се у целости или делимично односи на опорезивање.

Члан 4.

Накнада губитака

1. Улагачима Стране уговорнице чија улагања на територији друге Стране уговорнице прејуре губитке услед рата или другог оружаног сукоба, ванредног стања, побуне, устанка или немира на територији друге Стране уговорнице, ова ће обезбедити, у погледу повраћаја, обештећења, накнаде или другог начина измирења губитака, третман који неће бити мање повољан од оног који друга Страна уговорница даје сопственим улагачима или улагачима било које треће државе. Плаћања по наведеном основу вршиће се без непотребног одлагања и биће слободно трансферабилна.

2. Без прејудуцирања одредби става 1. овог члана, улагачима Стране уговорнице који, у било којој од ситуација наведених у том ставу, претрпе губитке на територији друге Стране уговорнице, који су последица:

i) заплена њихове имовине од стране власти друге Стране уговорнице, или

ii) уништавања њихове имовине од стране власти друге Стране уговорнице која нису настала у борбеним дејствима или

нису била неопходна због ситуације, биће одобрен повраћај средстава, односно одговарајућа накнада. Плаћања по наведеном основу вршиће се без непотребног одлагања и биће слободно трансферабилна.

Члан 5.

Експропријација

1. Улагања улагача било које Стране уговорнице неће бити национализована, експроприсана, нити подвргнута мерама по дејству једнаким експропријацији или национализацији (у даљем тексту: „експропријација“) на територији друге Стране уговорнице, осим у јавном интересу. Експропријација ће се вршити уз примену закона, на недискриминаторној основи, уз адекватну накнаду која ће се извршити без непотребног одлагања.

Оваква накнада ће одговарати тржишној вредности експроприсаног улагања непосредно пре експропријације или пре него што је престојела експропријација постала опште позната чињеница, у зависности од тога што се пре догодило, укључиваће нормално обрачунату камату до датума исплате, биће исплаћена без непотребног одлагања и слободно трансферабилна.

2. Оштећени улагач ће имати право, у складу са законима Стране уговорнице која је извршила експропријацију, да тражи да судско или друго независно тело те Стране уговорнице, изврши неопходно разматрање његовог случаја и вредновање његовог улагања, у складу са принципима дефинисаним у овом члану.

Члан 6.

Трансфери

1. Свака Страна уговорница ће, након плаћања свих фискалних и других обавеза улагача друге Стране уговорнице, гарантовати улагачима друге Стране уговорнице, у складу са законима прве Стране уговорнице, слободан трансфер плаћања која се односе на њихова улагања, а посебно, мада не и искључиво:

i) капитала и додатних износа за одржавање или повећање улагања;

ii) приноса;

iii) средстава од отплате зајмова;

iv) прихода од продаја или ликвидације улагања;

v) износа плаћених у смислу чл. 4. и 5. овог споразума.

2. Трансфери из става 1. овог члана вршиће се без непотребног одлагања у слободно конвертибилној валути, по званичном курсу који важи на дан трансфера на територији Стране уговорнице где се улагање реализује.

Члан 7.

Суброгација

1. Ако Страна уговорница или њена наименована институција изврши плаћање сопственим улагачима према гаранцији коју је одобрила за улагање на територији друге Стране уговорнице, друга Страна уговорница ће признати:

i) доделу према закону или у складу са правном трансакцијом било ког права или потраживања улагача прве Стране уговорнице или њене наименоване институције, као и

ii) да прва Страна уговорница или њена наименована институција према суброгацији је овлашћена да остварује права или реализује потраживања улагача и предузме обавезе које се односе на улагања.

2. Суброгирана права или потраживања неће премашивати првобитна права или потраживања улагача.

3. Суброгација права и обавеза осигураног улагача односи се такође и на трансфер плаћања који се врши у складу са чланом 6. овог споразума.

Члан 8.

Решавање спорова између Страна уговорница

1. Спорови Страна уговорница у вези са тумачењем или применом овог споразума решаваће се, у што је могуће већој мери, преговорима између Страна уговорница.

2. Ако се спор између Страна уговорница не може решити на овај начин у року од шест месеци од започињања преговора он ће, на захтев једне Стране уговорнице, бити поднесен арбитражном суду.

3. Арбитражни суд из става 2. овог члана ће се конституисати на ад хос основи, за сваки појединачни случај, на следећи начин: у року од три месеца од пријема захтева за арбитражу свака Страна уговорница уговорница ће именovati једног члана суда.

Ова два члана ће у року од два месеца одабрати трећег члана суда – држављанина треће земље који ће, уз сагласност обе Стране уговорнице, бити именован за председника суда.

4. Ако се у роковима утврђеним у ставу 3. овог члана не конституише арбитражни суд, и једна и друга Страна уговорница могу, у одсуству споразума било које друге врсте, затражити од председника Међународног суда правде да обави потребна именована. Ако је председник држављанин било једне или друге Стране уговорнице, или ако је на други начин спречен да обави ову функцију, затражиће се од потпредседника да обави потребна именована. Ако је потпредседник држављанин било једне или друге Стране уговорнице, или ако је и он спречен да обави ову функцију, следећи по старешинству члан Међународног суда правде, који није држављанин било једне или друге Стране уговорнице, ће бити замољен да обави потребна именована.

5. Арбитражни суд ће доносити одлуке на бази одредаба овог споразума, као и опште прихваћених принципа и правила међународног права. Арбитражни суд доноси одлуке већином гласова. Ове одлуке су коначне и обавезујуће за обе Стране уговорнице. Суд утврђује сопствену процедуру рада.

6. Свака Страна уговорница ће сносити трошкове свог члана суда и његовог учешћа у арбитражном поступку. Трошкове председника и преостале трошкове поједнако ће сносити обе Стране уговорнице.

Члан 9.

Решавање спорова између једне Стране уговорнице и улагача друге Стране уговорнице

1. Спорови између улагача једне Стране уговорнице и друге Стране уговорнице у вези са обавезама друге Стране уговорнице, по основу овог споразума, а у вези са улагањима улагача пре Стране уговорнице, решаваће се у највећој могућој мери путем преговора.

2. Ако се спорови наведени у ставу 1. овог члана не могу решити преговорима у року од шест месеци и једна и друга страна у спору ће имати право да поднесе захтев за решавање надлежном суду Стране уговорнице која је страна у спору.

3. Ако страна у спору није задовољна одлуком надлежног суда Стране уговорнице која је страна у спору у смислу одредаба става 2. овог споразума, таква страна ће предати спор на арбитражно решавање.

i) ad hoc арбитражном суду сходно Арбитражним правилима Комисије Уједињених нација за међународну трговину (UNCITRAL), или

ii) Међународном центру за решавање инвестиционих спорова, у случају да су обе Стране уговорнице потписнице Конвенције о решавању инвестиционих спорова између држава и држављана других држава; отворене за потписивање у Вашингтону 18. марта 1965. (Конвенција ICSID).

4. Пресуда ће бити коначна и обавезујућа за обе стране у спору и биће спроведена у складу са законима Стране уговорнице на чијој територији је улагање реализовано.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ” – Међународни уговори.

Члан 10.

Примена других одредаби

Уколико закони Страна уговорница, односно садашњи или будући међународни споразуми између Страна уговорница или други међународни споразуми чији су потписници Стране уговорнице, садрже одредбе, којима се улагањима улагача друге Стране уговорнице, даје третман који је повољнији од третмана који се обезбеђује овим споразумом, такви закони и споразуми ће, у мери у којој су повољнији, имати превагу над овим споразумом.

Члан 11.

Консултације

Представници Страна уговорница ће одржати консултације, када је потребно, у вези питања која се односе на примену овог споразума. Консултације ће се одржати на предлог једне Стране уговорнице у месту и у време које ће се уговорити дипломатским путем.

Члан 12.

Примена споразума

Одредбе овог споразума се односе на улагања која су улагачи једне Стране уговорнице реализовали пре као и после ступања на снагу овог споразума, с тим што ће се примењивати од момента његовог ступања на снагу, под условом да су таква улагања спроведена у складу са законима те Стране уговорнице.

Члан 13.

Ступање на снагу, трајање и престатак важења споразума

1. Овај споразум подлеже ратификацији и ступиће на снагу на дан размене инструмената ратификације.

2. Овај споразум се закључује на период од десет година и аутоматски ће даље наставити да важи у sukcesивним периодима од по пет година, осим ако једна Страна уговорница писмено не обавести другу страну уговорницу, најмање дванаест месеци пре истека рока, о својој намери да раскине споразум.

3. Када се ради о улагањима реализованим пре рока окончања овог споразума одредбе чл. 1. до 12. и даље ће важити у периоду од наредних 10 година од тог датума.

У потврду чега су доле потписана лица, ваљано овлашћена од својих влада, потписала овај споразум.

Сачињено у Харару дана 19. октобра 1996. године у два оригинала, на српском и енглеском језику, с тим што су сви текстови појединачно аутентични. У случају разлике у тумачењу, енглески језик ће имати превагу.

За Савезну владу
Савезне Републике Југославије,
савезни министар
др **Зоран Бишгулап**, с. р.

За Владу
Републике Зимбабве,
министар финансија
др **Herbert Murerwa**, с. р.